Destek Vektor Makinalari (Support Vector Machines)

En basit halleriyle SVM'ler risk minimize eden lineer siniflayicisidirlar.

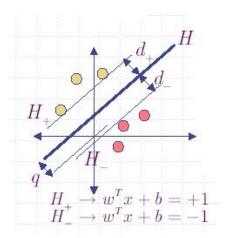
$$R(\Theta) \le J(\Theta) = R_{emp}(\Theta) + \sqrt{\frac{h \times (log(\frac{2N}{h}) + 1) - log(\frac{\eta}{4})}{N}}$$

h: siniflayicinin kapasitesi

N: egitim verisinde kac veri noktasi oldugu

Vapnik ve Chernovenkis $1-\eta$ olasilikla ispaladi ki ustteki denklem dogrudur. SVM algoritmasi hem h degerini hem de sayisal, olcumsel riski ayni anda minimize etmektedir, ve bunu sinir noktalarini noktalarini ayirmakla yapmaktadir.

Turetelim

Karar duzlemi: $w^T x + b = 0$

Soyle bir tanim yapalim: $q = min_x ||x - 0||$

- $\bullet \ q, \, H^+$ ve H^- formullerini ileride kullanacagiz.
- H icin: $q = min_x ||x 0||$ su sarta tabi $w^T x + b = 0$
- Lagrange: $min_x \frac{1}{2} ||x 0||^2 + \lambda (w^T x + b)$
- Gradyani alalim $(\frac{\partial}{\partial x})$ ve 0 degerine esitleyelim
- Biraz cebirsel numaradan sonra: $q = \frac{|b|}{||w||}$

• Tanim:

$$- H^{+} = w^{T}x + b = +1$$
$$- H^{-} = w^{T}x + b = -1$$

- Bu tanimi genellikte bir kayip olmadan yapabiliyoruz; b & w degerlerini hala duzeltebiliriz.
- q^+ ve q^- degerlerinin hesapla

$$- q^{+} = \frac{|b-1|}{||w||}$$
$$- q^{-} = \frac{|-b-1|}{||w||}$$

• Ayrac o zaman soyle

$$-m = q^{+} + q^{-} = \frac{|b-1-b-1|}{||w||} = \frac{|-2|}{||w||} = \frac{2}{||w||}$$

Ayraclarin olabildigince ayirmasini istiyorsak m'i arttiriz (yani $\frac{2}{||w||}$ 'i maksimize ederiz), ya da ||w|| degerini minimize ederiz.

Sinirlar

Veri noktalarini oyle siniflamak istiyoruz ki+ve - noktalar hiperduzlemlerin dogru noktalarinda kalsinlar.

$$w^T x + b \ge +1, \forall y_i = +1$$

$$w^T x + b \le -1, \forall y_i = -1$$

Bu iki denklemi birlestirelim

$$y_i(w^T x + b) - 1 \ge 0$$

Her seyi biraraya koyalim

$$min\frac{1}{2}||w||^2$$
 subject to $y_i(w^Tx_i+b)-1\geq 0$

Bu form tanidik geliyor mu? Bu qp ile cozulebilecek karesel (quadratic) bir formul, programdir!

qp

- Python dilinde cvxopt paketi vardir
- Matlab Optimization Toolbox'da qp() var.
- Steve Gunn'in SVM Toolbox'i icinde C ile yazilmis bir qp var
- SVMLight icinde ayrica bir qp var
- qp fonksiyonlari problemleri genelde $\frac{1}{2}x^TPx + q^Tx$ formunda gormek isterler.
- Biraz once elde ettigimiz denklemi bu istenen formata dogru "masajlayabiliriz"

Ikiz (dual)

- SVM ihtiyaclari icin ikiz formul (dual) ile calismak daha rahattir
- Lagrange (tekrar) olusturalim, turevi alalim, ve sifira esitleyelim.
- Bunun sonucunda elimize KKT noktalari gececektir

$$L_p = \frac{1}{2}||w||^2 - \sum_i \alpha_i (y_i(w^T x_i + b) - 1)$$
(1)

$$\frac{\partial}{\partial w}L_p = w - \sum_i \alpha_i y_i x_i = 0$$

$$w = \sum_{i} \alpha_i y_i x_i \tag{2}$$

$$\frac{\partial}{\partial b}L_p = -\sum_i \alpha_i y_i = 0 \tag{3}$$

2 ve 3 denklemini asal (primal) denklem olan 1 icine koydugumuz zaman

Maksimize et
$$L_D = \sum_i \alpha_i - \frac{1}{2} \sum_i \sum_j \alpha_i \alpha_j y_i y_j x_i^T x_j$$
 (4)

sinirlar

$$\sum_{i} \alpha_i y_i = 0$$

$$\alpha_i \ge 0$$

- Bu yine qp() formunda bir problem! Sadece bu sefer cozecegimiz degiskenler α_i 'lar, x'lar degil.
- $\bullet\,$ Denklem 4 su forma $\frac{1}{2}x^TPx+q^Tx$ masajlanabilir
- Bunun yapmak icin $P_{i,j}$ 'ye $-y_iy_jx_i^Tx_j$ degerini atariz.
- Ve qp'yi cagiririz
- Sonuc bir α 'lar listesi olacaktir.

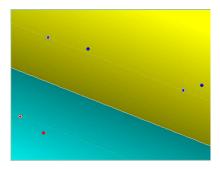
b degerini hesaplamak

- KKT kosulunun sebebiyle sifir olmayan her α_i icin ana problemde ona tekabul eden kisitlayici sart sıkıdır (tight), yani bir esitliktir.
- O zaman sifir olmayan her α_i icin b'yi $w^T x_i + b = y_i$ ifadesini kullanarak hesaplariz.
- Sifir olmayan her α_i 'dan gelen b yaklasik olarak diger other b'lere esit olacaktir. Final b'yi hesaplamak icin tum b'lerin ortalamasini almak numerik olarak daha garantidir.

Siniflayici Tamamlandi

Her yeni x noktasi icin artik $sign(x^Tw + b)$ ibaresini siniflayicimiz olarak kullanabiliriz. -1 ya da +1 olarak geri gelecek sonuc bize yeni noktanin hangi sinifa ait oldugunu soyleyecektir.

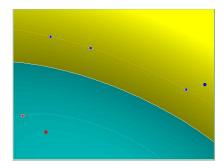
Ornek Çıktı

Kernels

- Simdiye kadar lineer ayraclardan bahsettik.
- SVM'ler lineer olmayan ayraclarla da calisabilir.
- Cok basit: Bir temel fonksiyon kullanarak girdiyi daha yuksek bir boyuta dogru bir onislemden gecirirsek bunu basarabiliriz.
- Algoritmanin geri kalani degismeden kalacaktir.

Gayri Lineer Cekirdek

Esneme Payı

- Bazen bir problem ayrilmaya musait olmayabilir.
- Cok uc noktalardaki bazi noktalar siniflayicinin calismasini imkansiz hale getirebilir
- Bunun cozumu icin siniflayiciya "esneme payı" dahil edebiliriz.
- Mesela $y_i = +1$ icin verinin yanlis tarafa dusmesini su durumda izin verebiliriz: $w^T + b \ge -0.03$
- Fakat eklemek gerekir ki bu tur noktalarin "cok fazla" olmasini da istemiyoruz, bu sebeple bu "yanlis" noktalarin sayisina da bir ceza getirebiliriz.

```
import numpy as np
from numpy import linalg
import cvxopt
import cvxopt.solvers
\mathbf{def} \operatorname{sym}(X, y):
    n_samples, n_features = X.shape
    # Gram matrix
    K = np.zeros((n_samples, n_samples))
    for i in range (n_samples):
        for j in range (n_samples):
             K[i,j] = np.dot(X[i], X[j])
    P = cvxopt.matrix(np.outer(y,y) * K)
    q = cvxopt.matrix(np.ones(n_samples) * -1)
    A = cvxopt.matrix(y, (1, n_samples))
    b = cvxopt.matrix(0.0)
    G = \text{cvxopt.matrix}(\text{np.diag}(\text{np.ones}(\text{n\_samples}) * -1))
    h = cvxopt.matrix(np.zeros(n_samples))
    # solve QP problem
    solution = cvxopt.solvers.qp(P, q, G, h, A, b)
    print solution
    # Lagrange multipliers
    a = np.ravel(solution['x'])
    print "a", a
    # Support vectors have non zero lagrange multipliers
    ssv = a > 1e-5
    ind = np.arange(len(a))[ssv]
    a = a[ssv]
    sv = X[ssv]
    sv_y = y[ssv]
```

```
print "%d_support_vectors_out_of_%d_points" % (len(a), n_samples)
    print "sv", sv
    print "sv_y", sv_y
    # Intercept
    b = 0
    for n in range(len(a)):
         b += sv_y[n]
         b = np.sum(a * sv_y * K[ind[n], ssv])
    b /= len(a)
    # Weight vector
    w = np.zeros(n_features)
    for n in range(len(a)):
         w += a[n] * sv_y[n] * sv[n]
    print "a", a
    return w, b, sv_y, sv, a
if = name_{--} = "-main_{--}":
    def test():
         X = \text{np.array}([[3.,3.],[4.,4.],[7.,7.],[8.,8.]])
         y = np.array([1.,1.,-1.,-1.])
         \mathbf{w}, \mathbf{b}, \mathbf{s}\mathbf{v}_{-}\mathbf{y}, \mathbf{s}\mathbf{v}, \mathbf{a} = \mathbf{s}\mathbf{v}\mathbf{m}(\mathbf{X}, \mathbf{y})
         print "w", w
          print "b", b
          print 'test_points'
         print np. dot ([2.,2.], w) + b \# > 1
         print np. dot ([9.,9.], w) + b \# < -1
     test()
```

Not: Ikizdeki L_d 'yi maksimize ediyoruz, fakat hala qp()'deki minimize ediciyi cagiriyoruz. Bu sebeple tum α 'larin toplamini temsil eden q'larin negatifini aliyoruz, np.ones(n_samples) *-1 isleminde goruldugu gibi. Formuldeki karesel kisim icinde zaten $-\frac{1}{2}$ negatif ibaresi var, boylece geri kalan formulun degismesine gerek yok.

Kaynaklar

http://www.mblondel.org/journal/2010/09/19/support-vector-machines-in-python Jebara, T., Machine Learning Lecture, Columbia University